

А момата като обви въ единъ кърпж нѣколко камъчета, ввърли ѳж въ езерото почти подъ водоскоктъ. И тутакъ си кучето бухна въ водѣтъ като нѣкакъвъ голѣмъ камъкъ, и скоро ся удалечи отъ брѣгътъ. Между това кърпата повлечена отъ теченіето стигна до кѣдѣ скалытъ, въртопътъ ѳж завъртѣ и като ѳж стрѣлна като стрѣлъ около облытъ камъкъ, останѣ на стремленіето на повратнытъ струи, които съ пѣнѣтъ заедно ѳж закарахъ къмъ кучето, което като ѳж грабна въ зѣбы, донесе ѳж гордо къмъ рѣкоплещущѣтъ Маргаритѣ.

Това пріятно обучение ся повтори много пѣтъ съсъ сѣщѣтъ сполукъ; но въ шестото приповтаряніе, или защото кучето късно трѣгна, или защото кърпата ся ввърли по-скоро, Мервенъ не пристигна съ врѣме да ѳж грабне; и тя завлечена отъ бѣрзейтъ на водоскока отиде къмъ трѣнливыйтъ шубрѣцы, съ които бѣ обрасло мѣстото на възъ оуѣзь сгранѣ. И отиде наистинѣ Мервенъ да ѳж търси; но смаяхмы ся слѣдъ малко, като го видѣхмы оставилъ кърпѣтъ че ся дърпаше и дигаше главѣ къмъ насъ та баучаше жално.

— Какво ли станѣ? извика уплашена господжата му.

Види ся, рекохъ, че ся е закачилъ о шубрѣцытъ, но ще ся откачи; нѣмайте сумнѣніе.

Но слѣдъ малко ето че зехъ и азъ да ся сумнявамъ, и даже отчаяхмы ся; защото куптъ